

Sygn. akt I C 825/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mastalerz – Szczepanek
Protokolant:	pracownik sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej J. J. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2679,44 zł (dwóch tysięcy sześciuset siedemdziesięciu dziewięciu złotych 44/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;
- nie obciąża pozwanej J. J. kosztami postępowania;
- wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Monika Mastalerz – Szczepanek

Sygn. akt 825/16

UZASADNIENIE

Wyroku Sadu rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 21 kwietnia 2017 r.

Pozwem z dnia 18 lipca 2016 r. powódka (...) S.A. wniosła o zasądzenie od J. J. kwoty 2679,44 zł oraz zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 34 zł i zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że na mocy umowy powód zobowiązał się udzielić pozwanemu pożyczki pieniężnej w kwocie 2000 zł, a pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową wraz z odsetkami umownymi w wysokości stałe stopy oprocentowania 10 % w stosunku rocznym. Dodatkowo pozwana zobowiązała się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 590 zł, która rozdzielana była proporcjonalnie do rat pożyczki i uiszczania z każdą ratą w terminach spłaty rat pożyczki. Powódka wskazała, iż na dzień wniesienia pozwu zadłużenie wynosi 2679,44 zł. (Pozew k. 2 – 4)

Na rozprawę wyznaczoną na dzień 20 kwietnia 2017 r. stawiła się pozwana J. J.. Pełnomocnik powódki nie stawił się – prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana wyjaśniła, że brała pożyczkę dla szwagierki N. M., która powiedziała jej, że pożyczka została spłacona. Pozwana przekazała szwagierce całą umowę, numer pożyczki na które miało być płacone ratami. Pozwana nie dostawała niczego, otrzymywała telefony z G. Banku, których nie odbierała. Tam też szwagierka spłacała pożyczkę, którą pozwana dla niej wzięła. 29 września 2016 r. pozwana została położona w szpitalu w O. na oddziale gruźliczym i przebywała w nim 4 miesiące. W tamtym momencie odebrała telefon. Wie że na rzecz A. zostały wpłacone 2 raty po 200 zł. Pozwana miała płacić dalej, nie płaciła i dostała z sądu list. Uzgodniła telefonicznie, że raty będą płacone po 200 zł, bo jej nie stać. Obecnie pozwana przebywa na chorobowym, nie wie kiedy pójdzie do pracy, dalej leczy się na gruźlicę, przyjmuje tabletki. Pozwana wie, że jest zobowiązana do spłaty, różne numery telefonów do niej dzwoniły, widziała że z banku - bo taki długi numer. Na koniec pozwana wyjaśniła, że kwota która jest w pozwie ona jej nie kwestionuje. Jest taka jaka powinna być, uznaje powództwo, bo taka suma była, wie tylko że 400 zł zostało wpłacone, raz brat wpłacał, a raz szwagierka. Pozwana wie, że jest zobowiązana do spłaty. Były telefony z banku, których nie odbierała. Wiedziała po długim numerze, że to telefony z banku. Otrzymała też SMS o 1300 zł, gdzie było powiedziane, jeżeli spłaci to będzie wszystko w porządku. Pozwana uznała powództwo. (Wyjaśnienia pozwanej k. 39).

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2016 r. została zawarta umowa pożyczki nr (...) pomiędzy J. J. a (...) S.A. z siedzibą w W.. Kwota pożyczki 2000 zł, stopa oprocentowania 10.00 %. Umowa obowiązywała od dnia jej zawarcia do dnia przewidzianego w harmonogramie na spłatę ostatniej raty. Pożyczka udzielona została na okres 12 miesięcy od daty wypłaty pożyczki. Klient zobowiązany był zwrócić kwotę pożyczki poprzez wpłatę rat kapitałowych i odsetek, powiększonych o opłatę administracyjną i opłatę przygotowawczą oraz ewentualne koszty dodatkowe, w 12 miesięcznych ratach, w terminach określonych w harmonogramie. Opłata przygotowawcza wyniosła 590 zł, opłata administracyjna 15 zł, opłata za przekazanie kwoty pożyczki do wypłaty w formie czeku G. 13 zł. Całkowita kwota do zapłaty 2879,23 zł. Roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego wynosiła czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. W przypadku zalegania przez klienta ze spłatą należności wynikających z umowy, pożyczkodawca miał informować na piśmie klienta o aktualnej wysokości rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego. Na dzień sporządzenia umowy roczna stopa zadłużenia przeterminowanego wynosiła 10.00% w stosunku rocznym.

Dowód: umowa pożyczki – k. 24 – 30.

Pismem z dnia 15 lutego 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało J. J. uaktualnioną wersję harmonogramu spłat, wskazując na jaki rachunek spłaty powinny być dokonywane.

Dowód: pismo k. 31.

Pismem z dnia 24 czerwca 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało J. J. wypowiedzenie umowy pożyczki oraz ostateczne wezwanie do zapłaty. Na podstawie pkt. 15 umowy (...) S.A. z siedzibą w W. rozwiązało umowę pożyczki z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. W konsekwencji wezwało do zapłaty całości wymaganego zadłużenia wobec pożyczkodawcy, które na dzień pisma wyniosło 1833,33 zł, odsetki 50,78 zł, opłata przygotowawcza 540,83 zł, opłata administracyjna 60 zł, opłaty za monit i wezwania 198 zł, odsetki z tytułu zadłużenia przeterminowanego 1,20 zł. Razem 2684,14 zł. Zadłużenie należało spłacić w terminie do 8 lipca 2016 r.

Dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki – k. 32, potwierdzenie nadania pisma – k. 33.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że zgodnie z dyspozycją art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W niniejszej sprawie nie ziszczyły się przesłanki zwalniające sąd od związania z urzędem uznaniem powództwa. Pozwana jednoznacznie przyznała, że zawarła umowę pożyczki, potwierdziła też zobowiązanie i wysokość zadłużenia, co pozostaje w zgodzie z dokumentami załączonymi przez stronę powodową. W związku ze skutecznym wypowiedzeniem umowy pożyczki przez (...) S.A. z siedzibą w W., roszczenie stało się wymagalne w dniu 9 lipca 2016 r.

Wobec powyższego, Sąd w punkcie 1. wyroku na podstawie art. 720 § 1 k.c. zasądził od pozwanej J. J. na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w W. żadaną kwotę 2679,44 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 lipca 2016 r. (dnia wniesienia pozwu) do dnia zapłaty. Odsetki Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 2 k.c., a zatem ustawowe za opóźnienie.

W związku z tym, iż Sąd zasądził żądane roszczenie, uznane przez pozwaną, na podstawie art. 333 § 1 pkt 2) k.p.c. wyrokowi w tym zakresie, nadał rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzekł w punkcie 3. wyroku.

Na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, Sąd nie obciążył pozwanej kosztami postępowania, które to orzeczenie znalazło odzwierciedlenie w punkcie 2. wyroku. W ocenie Sądu, sytuacja osobista i materialna pozwanej uzasadniła odstąpienie od zobowiązania pozwanej do zwrotu na rzecz strony wygrywającej (powódki) kosztów procesu. Jak bowiem wynika z wyjaśnień pozwanej, od września 2016 r. przez okres czterech miesięcy przebywała w szpitalu, obecnie jest na zwolnieniu lekarskim, musi wykupić leki, co związane jest z kosztami. Oprócz tego pozwana posiada też inne zadłużenie, a utrzymuje się z około 1020 zł miesięcznie, które otrzymuje z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Mając na względzie, iż wnioskowany zwrot kosztów procesu na rzecz powódki, wyniósłby - zgodnie z wnioskiem strony powodowej - 1017 zł, to przy obecnej sytuacji rodzinnej i finansowej pozwanej, byłaby to znacząca dla niej kwota, znacząco uszczuplająca jej budżet, wpływająca na utrzymanie i leczenie. Dlatego też Sąd uznał, iż takie okoliczności dają podstawę do nieobciążania pozwanej kosztami procesu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Monika Mastalerz – Szczepanek